

לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

וכמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח"י, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנתחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע)

**ב"ה - "לימוד כ"ד ספרי קודש" - גליון 85 - כו כסלו תשס"ה לפ"ק
זיל ע": מכון נ"ך היומי ללימוד כל ספרי נ"ך במעגל השנה, בי פרקים ליום - עיה"ק ירושלים תובבי"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה
להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריאן תליתאי - תורה נביאים וכתובים

ספר ליקוטי הלכות - הלכות סימני עוף טהור הלכה ג

א) נמצא, שמט"ט (מטטרוון), שהוא בחינת יחודא תתאה, הוא בחינת עוף. וכן איתא שמט"ט הוא ממנה על העופות. ושזהו בחינת עוף יעופף על הארץ שמרמוז על מלאכים שהם בחינת מט"ט. ויחודא תתאה זה בחינת ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שהוא כ"ד אתון, שהם בחינת כ"ד ספרין דאוריתא וכו'. וכשפוגמין, חס ושלום, בבחינת יחודא תתאה, מזה משתלשל בחינת כ"ד עופות טמאים, כי את זה לעמת זה, כי שם שרש בחינת עופות, בבחינת יחודא תתאה, בחינת כ"ד אותיות של ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ואת זה לעמת זה, על - כן כנגד זה יש בהסטרא אחרא עופות טמאים. וזה שמובא בספרים, שעל - ידי פגם הברית, חס ושלום, נעשין, חס ושלום, בחינת כ"ד עופות טמאים הינו כנ"ל. כי פגם הברית, עקר הפגם הוא בבחינת יחודא תתאה, ששם עקר שמירת הברית, שהוא לשמר עצמו כפשוטו לבלי

לצאת מדיני התורה, חס ושלום. וכשפוגמין בזה, חס ושלום, פוגמין בבחינת יחודא תתאה בבחינת כ"ד אתון של ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד כנ"ל, ועל – ידי זה משתלשל ונעשה, חס ושלום, בחינת כ"ד מיני עופות טמאים כנ"ל. ועל – כן עקר הברור בין עוף טמא לטהור הוא על – ידי הדבור דיקא, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, עוף טהור נאכל במסרת, דהינו שמוסר אחד לחברו פה אל פה שזה העוף טהור, כי הדבור הוא בחינת צפרתא כנ"ל, בחינת עופות שמפטפטין בקולם כנ"ל, וזה בחינת מט"ט, שהוא בחינת עוף, שהוא בחינת עץ הדעת טוב ורע, שהוא כלול משתא סדרי משנה, שהם בחינת כשר ופסול, טמא וטהור וכו', שהוא בחינת תורה שבעל פה שהיא מבררת כל דיני התורה בין טמא לטהור וכו', כי עקר הברור על – ידי הדבור בפה דיקא בבחינת כי חיים הם למוציאיהם בפה דיקא, בחינת תורה שבעל פה. ועל – כן אי אפשר לדעת שום דין ופסק מדיני התורה על – ידי התורה שבכתב לבד, כי אם על – ידי תורה שבעל פה שמבררת כל דיני התורה, כי עקר הברור בין טהור לטמא, בין כשר ופסול, בין אסור והתר, הוא רק על – ידי התורה שבעל פה, שהוא בחינת דבור הפה, שעקר הברור על – ידי הדבור דיקא, כי הדבור הוא בחינת צפרתא הנ"ל דקאי עד קרסליה וכו', הינו שהדבור יורד עד בחינת רגלין ומברר משם כל הברורים ועל – כן על – ידי הדבור יכולין לצאת ממדרגה פחותה ושפלה, כי הדבור מאיר בכל מקום ומברר הטוב מן הרע, דהינו הטהור מן הטמא וכו'. ומחמת שעופות הם בבחינת מט"ט בחינת יחודא תתאה וכו', ששם עקר הברור של בחינת עץ הדעת טוב ורע שהוא

בבחינת מט"ט (מטטרון), על – כן אי אפשר לאכל עופות כי אם במסרת, שמוסרין פה אל פה שזה העוף טהור, כי עקר הברור בין עוף טהור לטמא הוא על – ידי הדבור דיקא שהוא בחינת צפרתא וכו' כנ"ל, כי בלא הדבור קשה לסמך על סימנים לבד, כי שם מצוי לטעות בין עופות טמאים וטהורים מחמת שהם בבחינת עץ הדעת טוב ורע שנתערב טוב ורע, שהוא בחינת טהור וטמא. ומחמת שהעופות הם משרשים יותר בבחינה זו בחינת עץ הדעת, בחינת מט"ט (מטטרון), על – כן קשה לבררם – לברר בין הטהור והטמא, כי אם על – ידי הדבור, כי הדבור מברר הכל, כי הדבור בחינת צפרתא וכו' שיורד עד למטה ומברר ומעלה ומאיר בכל מקום, ועל – ידי זה דיקא יודעין בין עוף טהור לטמא כנ"ל. ועל – כן אמרו רבותינו זכרונם לברכה על יהונתן בן עזיאל; כשהיה עוסק בתורה עוף הפורח מיד נשרף, עוף הפורח דיקא, כי דבור התורה זה בחינת צפרתא הנ"ל, בחינת עוף הפורח. ועל – כן בשלומדין בקדשה ומקשרין עצמם אל שרש הדבור דקדשה, על – ידי זה נתבטל ונשרף כל עוף הפורח, כי שרשם הוא רק בבחינת הדבור של התורה כנ"ל וכל דבר מתבטל אצל שרשו. ועל – כן עוף הפורח נשרף ונתבטל על – ידי דבור התורה שהיא שרש בחינת עופות כנ"ל:

הַצִּיָּת בּו יוֹמָם וּלְלַיְלָה כִּי־ד סְפָרִים

 בְּצֶדֶד כִּי־ד שְׁעוֹת בַּיּוֹם וּבְלַיְלָה